

gyndelsen af opholdet her i landet (§ 8, stk. 1). Hvis de pågældende personer opholder sig her *som turister eller i studieøjemed* og de under opholdet ikke driver erhvervs-mæssig virksomhed her og endvidere stadig er skattepligtige til deres hjemland efter reglerne for derboende personer, skal skattepligten dog først indtræde, når opholdet her i landet med eller uden afbrydelse har strakt sig over mere end 365 dage inden for et samlet tidsrum af 2 år (§ 8, stk. 2). Denne bestemmelse er nogenlunde uændret overført fra den nugældende regel i ligningslovens § 2, stk. 8. Bestemmelsen fandtes tidligere i de årlige udskrivningslove og var første gang optaget i udskrivningsloven for skatteåret 1948-49, jfr. finansministeriets bekendtgørelse af 30. april 1948.

I bemærkningerne til forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1948-49 anføres det, at reglerne om skattepligtens indtræden for personer, der tager midlertidigt ophold her i landet, for visse persongrupper vedkommende virker i særlig grad uheldigt ikke alene for de pågældende selv, men også for det offentlige interesse. Ifølge bemærkningerne tænkes der herved på „personer, der kommer hertil fra udlandet som turister eller på studieophold eller — det gælder navnlig udlandsdanske — på besøg hos venner og slægt her i landet. For disse personers vedkommende, som ikke forbinde nogen erhvervs-mæssig interesse med deres ophold her, og som i reglen vil være undergivet skattepligt til deres bopælsland også under opholdet her i landet, kan det virke meget generende, at de risikerer at blive undergivet beskatning her allerede efter et 3 måneders ophold. Dette kan foranledige dem til at begrænse deres ophold mere end oprindeligt påtænkt og vil vel også i mange tilfælde helt afskrække dem fra at rejse hertil“. Denne virkning måtte — ifølge bemærkningerne — også fra et dansk offentligt synspunkt betegnes som lidet ønskelig og til skade såvel for kulturelle forbindelser med udlandet som for vor interesse i den fremmede valuta, der under sådanne personers ophold ville kunne tilføres landet.

De særlige hensyn, der har ligget til grund for indførelsen af den omhandlede regel, må antages også at foreligge under en kildeskatteordning, og reglen er derfor —

som nævnt nogenlunde uændret — overført til kildeskatteforslaget.

Med hensyn til spørgsmålet om eventuelt at begrænse reglen til kun at gælde for personer, der er *udenlandske statsborgere*, bemærkes, at der ikke i øvrigt i de gældende regler om skattepligt sondres mellem, om en person er dansk eller udenlandsk statsborger. Da en eventuel begrænsning af reglen formentlig ikke bør gælde for personer, der opholder sig her i studieøjemed, vil begrænsningen alene komme til at ramme danske statsborgere, der som turister opholder sig her i landet. Det bemærkes herved, at det er en forudsætning for reglens anvendelse, at de pågældende ikke driver selvstændigt erhverv her i landet, og at de er indkomstskattepligtige til deres hjemland efter reglerne for dér boende personer. Der ses ikke at være grund til at stille sådanne danske statsborgere dårligere end udenlandske statsborgere, og en ændring kan føre til, at udlandsdanskere i større omfang end hidtil søger udenlandsk statsborgerskab. Reglen ses ikke at have givet anledning til misbrug, og det er vel et spørgsmål, om der herefter er tilstrækkelig anledning til at ændre den.

7. Eventuel fastsættelse af en tidsfrist for folketingets vedtagelse af den årlige lov, hvorved bl. a. udskrivningsprocent, tillægsskatteskalaer og personfradrag fastsættes.

(22. april 1966).

Der er tale om den i forslagets §§ 35, stk. 2, 36, stk. 1, 38, stk. 1, og 39, stk. 1, (samt eventuelt § 43, stk. 2, jfr. nedenfor under II) nævnte årlige lov. Denne lov må være vedtaget i så god tid forud for det indkomstår, for hvilket den skal gælde, at den foreløbige skat for dette år kan blive opkrævet i overensstemmelse med lovens bestemmelser. Forud for indkomståret skal der være udfærdiget skattekort, B-skattebilletter og tillægsskattebilletter, og ved udfærdigelsen heraf må man kende de skatteprocenter, personfradrag m. v., der skal gælde for det pågældende indkomstår. Det må derfor antages, at det vil være nødvendigt, at loven er vedtaget senest omkring midten af november måned forud for indkomståret.

Spørgsmålet om i selve kildeskatteoven at foreskrive, at den årlige lov skal være